

24/02/2015 ಹುತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೈ ಮನೆ-ಮನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದು,
ಯಾವುದೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ
ಕೊಡಬೇಕು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಮಾತಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಯಾವ ಹೊಸ-ಹೊಸ ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಉತ್ಪನ್ಮೂಕತೆಯಿಲಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳು ನೆನಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ, ಬರೆದು ಕಾಟಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದುಕಡೆ ಇಟ್ಟಿಂದಬಾರದು, ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಜೆನಾಗ್ನಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಉತ್ಪನ್ಮೂಕತೆಯಿಲಬ್ಬತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಈ ತಂದೆಯೇ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಯಾರೂ ಯಾರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಸಹೋದರತ್ತ ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಮಾಯಿಯ ಪ್ರವೇಶತೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವಾಖ್ಯಾತಿಯಿಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಘಾದರ್ಪುಡ್ರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯರಾಗಿಜಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರಿಯ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಎರಡು ರಾಜ್ಯವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ. ಈಶ್ವರಿಯರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಆಸುರಿರಾಜ್ಯ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚ. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯೇ ರಜಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಸಹ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ, ತಿಳಿಪಳಕೆಹೀನರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಹೊಸನುಖದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಯಾರು ಸಾಫನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವೇ ಆಗುತ್ತದೆ? ಪ್ರಗಂಥಿಂದ ನರಕ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ. ದೇವತೆಗಳ ಜಿತ್ತುವಿದೆಯಿಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಅದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಜಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜಿಗಳ ರಾಜ್ಯ, ತಂದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮರೆತುಜಟಿದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಈಗ ತೀರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಶಿವತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವತಾ, ವಿಷ್ಣುದೇವತಾ, ಶಂಕರದೇವತಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮಾಯನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತೀರುತ್ತಾರೆ ಶಿವನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂಭಾಷದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾವಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೈ - ಮನೆ-ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶವಾಹಕ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ನೀವು ಅನ್ವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಡಬೇಕು, ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೀರುತ್ತಾರೆ ಇವರ ಲಾಂಭನವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಕ್ರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮೇಲವ ಜಯತೆ ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವಂತೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಸ್ಕृತ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸರ್ವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಿದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಧೀಯಿಂದ ಸರ್ವವಾದ ಸರ್ವನಾರಾಯಣರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಆ ಜನರು ಏನೇನೋ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಯೇ ಮೇಳಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲ ನದಿಗಳ ಸಮಿಳಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಗಂಗೆಯಿಂತೂ ಅಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನದಿಗಳು ಸಾಗರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿವೆ, ಅವು ನೀರಿನ ಸಾಗರವಾಗಿದೆ, ಆ ನೀರಿನಿಂದ ನದಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ನದಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ನೀವು ಮಾತೆಯರಲ್ಲಿ ಈಗ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಗೋಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಖದಿಂದ ನೀರು ಬರುವುದನ್ನು ಗಂಗಾಜಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಂ-ಬರಹವುಳ್ಳಂತಹ ಮನುಷ್ಯರು ಗಂಗಾಜಲವು ಎಲ್ಲಂದ ಬರುತ್ತದೆಯಿಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆದಾಗ ಗಂಗೆಯ ಹೊರಬಂದಷ್ಟು ಎಂದು ಜೀಳದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೇಲ್ಲ ದೂರ-ದೂರದವರೆಗೆ ತಿಂಡಂತು ಹೊಳಗೆತ್ತಾರೆ. ಶಂಕರನ ಜರ್ಬಿಯಂದ ಗಂಗೆಯ ಬಂದಷ್ಟು, ಅದರಿಂದ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿ (ಫರಿಶೈ) ಗಂಗಾರಿಜಿಂತುತ್ತಾರೆಂದು ಜೀಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಯಾಗುವುದು ಪರಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲವೇ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿಮೂತಿನ ಶಿವನ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಶಿವನ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕೊಡುವಂತಹವರಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಈಶ್ವರೀಯ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಮೆಷಿನರಿಯಾಗಿದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವು ಬಹಕಣ್ಣ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಅರಿವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಭಗವಂತನೇ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋಂದು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ! ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಮುಷಿಯಾಗಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುವಂತಹವರು ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಗವಂತನಂತೂ ನಿರಾಕಾರ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಕಂಜನಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ ಒಬ್ಬೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಗತಿಯೆಂದು ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ದುರ್ಗತಿಯೆಂದು ಕಾಲಯುಗಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸಯುಗಕ್ಕೆ ಹೊಸದು, ಹಳೆಯದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಜಗತ್ತು ಹಳೆಯದಾಗಲು 40 ನಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಂದು ತಿಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೋಂದು ತಜ್ಜಿಬ್ರಿಜಣಿದ್ದಾರೆ! ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ೩೩ ಉಳದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳಗೆತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಹೊಸಬರು ಏನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ!

ನೀವು ಮಾಲಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ - ಹೊದೋಣವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು. ಮಾಲಾಕನಂತೂ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೊಸಬರನ್ನು ಮಿಲನ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಲಗಳದಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ ಕಲ್ಪತ್ರಾಕ್ಕೆ ಹೊಳಗೆತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾನ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಆಫಿಸರ್, ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಬಾಬಾನ ಬಳ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳಗೆಬೇಕಂದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದರಿಂದ ಅವರು ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸಬರನ್ನು ತಂದೆಯು ಮುಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಮಾಲಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಂದೂ ಹೊಸಬರೆಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾವು ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಬಳ ಎಷ್ಟೋಂದು ಮಂದಿ ಹೊಳಗೆತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನವಿದೆ! ಓದುಬರಹ ತಿಳಿದ್ದಾರೆ ಅದರೂ ಸಹ ಜನ್ಮವನ್ನು ವಿಕಾರದಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ನಿಮಿತ್ತರಾದವರು ಗದ್ದಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕುಳಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರದೂ ತನ್ನ-ತನ್ನದೇ ಆದ ಮತವಿದೆ! ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಪರಿಜಯವನ್ನು ತಾನೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪ ಈ ಹಳೆಯ ತನು (ಬ್ರಹ್ಮ) ವಿನಿಷ್ಠ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇವರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಲ್ಪದ ಆಯಸನ್ನು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಣಗಳಿಂದು ಹಾಕಿಜಣಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಇಷ್ಟೋಂದು ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮುಂತಾದುದರ ಯೋನಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ 84 ಲಕ್ಷವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ತ್ರಗಳ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮಾತುಗಳೇ ಇವೆ. ಕಲ್ಪತ್ರಾದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಬಹಕ ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಂದ ಸುಂದರವಾದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಗೊಂಬೆಯ ಪ್ರಾಜೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡಿತ ಮುಗ್ಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನರಕವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಅಪಾರವಾದ ಸುಖವಿದೆ. ಈಗಲೂ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲ್ಲೋ ಸ್ವರ್ಗವಿತ್ತು, ಈಗಲ್ಲ. ನರಕದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಹೊಸಬರೇನಾದರೂ ತಂದೆಯು ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಲ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪೂಣಂ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು, ಇಲ್ಲಂತೂ ಮಾಲಗಳು ಅನೇಕರು ಬೇಕು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸಬರು ಹೊಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ

ಅಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜ್ಞಾನವೂ ಸಹ ಹೊಸದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಬಂದಿರುವುದೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನ ಮಾಡಲೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪಾವನರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮ ಸೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಇದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಇಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ತಲೆ ಜೆಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ! ಮುಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹೊಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ನೀವು ಮಾಲಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮರವರ ದಿನ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರವರ ರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮರವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಂತೂ ಇರುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬ್ರಹ್ಮ ಯಾರು? ಎಂಬುದು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಅರೆ! ಪ್ರಜಾಹಿತರವರಂತೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೂಲಕವೇ ಭ್ರಾಹ್ಮಣಧರು ಸಾಫನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವತಾಯವನವುಃ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೊಸ-ಹೊಸ ಜ್ಞಾನಜಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ಸಾಹ ಮಕ್ಕಳಿಗಬೇಕು. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ನೋಟ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ. ನೋಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಣ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಲ್ಲಯೇ ಜಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೊಸ-ಹೊಸ ಜ್ಞಾನಜಂಡುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹಳೆಯ ಜ್ಞಾನಜಂಡುಗಳು ಬದಿಗೊತ್ತಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಓದಲು ಹೋದಾಗ ಮೋದಲನೇ ದಜ್ಜೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರೆಯೇ ಕೋನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಮನ್ನಾಬುವು. ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಷಿಜ್ಕುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಮುಖ್ಯಮಾತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಯೋಗಾರ್ಥಿಯಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾಗರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳದರೆ ಬಾಕಿ ಭಗವಂತ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವೇನು ಉಳಿಯುತ್ತು? ನಾನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪುಂಗಿ ಉದುವವರು ಸರ್ವವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಹಲ್ಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಇಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ವಿಷದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯರು ಹತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಬಿಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳದರೂ ಸಹ ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಜಡ್ಟು ಕಪ್ಪುಮುಖವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರು, ಜಗಜ್ಜಿಲತರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯೆಂದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೇ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ನಾವು ಸತ್ಯಧರು ಸಾಫನೆ ಮಾಡಲು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಸದಾ ಬುಂಧಿಯರಲ. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ.
2. ಮಾಲಗಳಾಗಿ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಹೊವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಕರೆತರಬೇಕು. ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕು.

ವರದಾನಿ:-ಸ್ವೇಹದ ಮಡಿಲನಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಯಥಾರ್ಥ

ಮರುಷಾಧಿಕ ಭವ

ಯಾರು ಯಥಾರ್ಥ ಮರುಷಾಧಿಕ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಹರಿಶ್ರಮ ಅಥವಾ ಸುಸ್ತಿನ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೂ ಸಹ ಬಲಹಾರಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹರಿಶ್ರಮದ ಕಾಲನಿಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವೇಹದ ಮಡಿಲನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವೇಹದ ಮಡಿಲನಲ್ಲ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅನುಭೂತಿಯಾಗುವ ಕಾರಣ ಅವರು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸದಾ ಬುಂಧಿಯಲ್ಲ, ಆಂತರಿಕ ಸುಖದಲ್ಲ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಅನುಭವದಲ್ಲ ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವೇಹಗಾಗಿ:-ನಿಶ್ಚಯರೂಪಿ ಹೌಂಡೆಂಜನ್ ಪಕ್ಕಾ ಇದ್ದರೆ ಶೈಂಕ್ರಾಂತಿಕ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಅಗುತ್ತದೆ.